



Ministerstvo kultury

Maltézské náměstí 1
118 11 Praha 1

telefon: 257 085 111

fax: 224 318 155

e-mail: podatelna@mkcr.cz

V Praze dne 5.6.2012

Č.j.: MK 32165/2012 OPP

Sp. zn.: MK-S 7345/2012 OPP

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo kultury jako nadřízený orgán podle ustanovení § 16a odst. 4 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) rozhodlo **na základě stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ**, ze dne 17.5.2012, podané jediného účastníka řízení (dále jen „stěžovatelka“), **o výši úhrady** stanovené přípisem Národního památkového ústavu, se sídlem Valdštejnské náměstí 3/162, 118 01, Praha 1 - Malá Strana (dále jen „NPÚ“), **č.j. NPÚ-391/38448/2012**, ze dne 17.5.2012,

t a k t o:

Ministerstvo kultury ve smyslu ustanovení §16a, odst. 7, písm. a) InfZ **potvrzuje výši úhrady stanovenou přípisem NPÚ č.j. NPÚ-391/38448/2012**, ze dne 17.5.2012.

Odůvodnění:

Dne 6.5.2012 podala stěžovatelka žádost o informaci dle InfZ *„Žádám o informaci zasláním (scanu) seznamu materiálů použitých při opravě dveří ... , který byl v souladu se závazným stanoviskem ze dne 8.7.2012 č.j. KUOK 76044/2011 (viz. příloha) předán Národnímu památkovému ústavu ústřednímu pracovišti, ... do 90 dnů po dokončení prací.“*

Povinný subjekt využil **možnosti úhrady nákladů spojených s mimořádným vyhledáváním informace ve smyslu § 17 odst. 1 InfZ** a před poskytnutím informace požádal, dne 17.5.2012, přípisem č.j. NPÚ-391/38448/2012, o úhradu nákladů ve výši 40,- Kč. Úhradu nákladů odůvodnil tak, že si stěžovatelka vyžádala informaci zasláním scanu dokumentu (*seznam materiálů použitých při opravě dveří*). Výše úhrady byla **stanovena za scanování předlohy** na základě platného sazebníku vydaného, dne 3.4.2012, pod č.j. NPÚ-302/27565/2012. Sazebník je dostupný na webových stránkách NPÚ www.npu.cz. **Úhrada za scanování předlohy je počítána za dokument jako celek, nikoliv za počet stran.**

Dne 17.5.2012 podala stěžovatelka **stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) InfZ proti výši úhrady**. Uvádí, že požadovala informaci, která existuje v elektronické podobě, neboť jde o interní

dokument povinného subjektu, který se doručuje mezi jednotlivými pracovišti vnitřní poštou (intranetem) a byl pořízen v elektronické podobě. Pokud tedy byla uvedena forma scanu v žádosti v závorce, nebrání nic povinnému subjektu zaslat bezplatně elektronický originál dokumentu (dle § 4 odst. 5) v podobě, v jaké byl pořízen a uvnitř povinného subjektu distribuován. Upozorňuje, že povinný subjekt stejně musí scan, tedy informaci poskytnutou na žádost, zveřejnit způsobem umožňujícím dálkový přístup. Za této situace se požadavek náhrad zcela míjí svým účelem a smyslem, neboť náklady na scanování by povinnému subjektu vznikly, i kdyby žádanou informaci poskytli formou listinné kopie nebo na elektronickém médiu (DVD). Výše úhrady znevýhodňuje elektronické kopie oproti listinným kopiím, navíc nerozlišuje mezi velikostí scanu. Parametry stanovení výše úhrady pak nejsou přezkoumatelné a nelze zjistit, jaké ukazatele vzal povinný subjekt v úvahu.

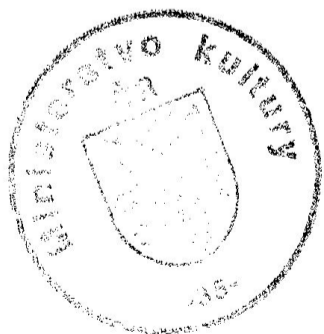
Odvolací správní orgán, v souladu se zákonem stanoveným postupem, prověřil stížnost stěžovatelky, a to jak z hlediska procesních postupů, tak vlastního předmětu řízení. Odvolací orgán konstatuje, že úhrada nákladů ve výši 40,- Kč byla stanovena povinným subjektem v souladu se Sazebníkem úhrad nákladů stanovených NPÚ. Povinný subjekt vysvětlil stěžovatelce v přípise, ze dne 17.5.2012, č.j. NPÚ-391/38448/2012, ve smyslu § 17 odst. 3 InfZ úhradu za scanování dokumentu jako celku ve smyslu dle platného ceníku. Z oznámení je zřejmé, z jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Originál dokumentu nebyl v době podání žádosti o informace v podobě scanu k dispozici a byl jako celek scanován za paušální úhradu 40,- Kč. Při stanovení výše úhrady vyšel NPÚ i z obecné zásady řádného hospodaření s veřejnými prostředky, které jsou zakotveny např. v zákoně č. 320/2001 Sb., o finanční kontrole, ve znění pozdějších předpisů, v jehož § 4 odst. 1 písm. d) je stanoven *hospodárný, efektivní a účelný výkon veřejné správy*. Pokud stěžovatelka namítá, že výše úhrady nesmyslně znevýhodňuje elektronické kopie (scany) oproti listinným kopiím a nerozlišuje mezi velikostí scanu, odvolací orgán dodává, že paušální výše za scanování do formátu A4 se uplatňuje i u vícestránkových formátů A4 a je stanovena sazbou 40,- Kč, zatímco pro formát A3 je stanovena úhrada ve výši 60,- Kč. Výše úhrady je tedy přezkoumatelná.

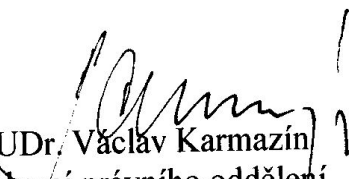
Povinný subjekt, jehož působnost se odvíjí od zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, je příspěvková organizace, zřízená Ministerstvem kultury, která nemá na nadměrně časově náročné poskytování informací jedné žadatelce personální ani mzdové prostředky. Zpoplatnění poskytnutí informací této žadatelce by tak mělo hrát roli regulační, neb nápad kauz stěžovatelky vykazuje značné množství kauz se znaky šikanózního jednání a vadného výkonu práva. Účel zákona by neměl, být zneužíván.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo kultury rozhodlo, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, nelze dále odvolat.




JUDr. Václav Karmazín
vedoucí právního oddělení
odboru památkové péče Ministerstva kultury